

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1855-07-24)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1855-07-24)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 408. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000089.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min kjære Ludvig!

Inden jeg forlader Franzensbad, maa jeg dog tage Afskeed med Dig fra dette Sted. Dette er saaledes det tredie Brev, hvorpaa jeg ingen Svar kan vente her. Nu haaber jeg paa det Brev, der ligger til mig i Dresden; gid det maa være af godt Indhold. Jeg har i disse sidste Dage atter kunnet bade mig, og befinder mig i det hele taget nu ret vel. Jeg forlader Franzensbad uden Sorg. Min Glæde over den lille Fugl har heller ikke holdt Stik, thi istedet for, som jeg troede, at den opholdt sig i Lunden ligeover for vor Bolig, har jeg nu opdaget, at den lille Stakkel sidder i et Buur paa vor Nabos Tag. Dens Triller forekommer mig nu sørgmodige og længselsfulde. Naar jeg sad i min Eensomhed om Eftermiddagen, og den da slog sine ensformige Triller, maatte jeg synges Din Sang: »En Tjenestepiges Klager«. 1)

Det er utrolig, hvor artig Baronesse Dyben fremdeles har været imod mig. Hun fortsatte at bringe mig Bouquetter om Morgenen, altid med de kjærligste Ytringer. Hun laante mig Johan Ludvig Runebergs Digte, i hvilke jeg er meget indtaget. I Gaar kom hun til mig og oplæste et overordentligt smukt Digt af ham for mig. Det findes ikke trykt, hun besad det i Afskrift. Hun læste smukt og med fiin Følelse. Hun er virkelig sjelden dannet og behagelig, har et blødt qvindeligs. 409Væsen uden al Sentimentalitet. Hun og Ehrenswårds ere reiste i Dag. Hun forærede mig ved Afskeden et lille Bind af hans Digte, 1) som jeg glæder mig til, saa godt jeg kan, at læse for Dig til Vinter ved vor Aften-Eensomhed. Siden kom Greven og begge de unge Comtesser og toge Afsked med mig. De unge Piger vare ogsaa meget nette og naturlige i deres Væsen. I Søndags var jeg i luthersk Gudstjeneste her. Præsten skulde have havt nogen ordentlige Prygl, som Du pleier at sige, men han fik ingen. Forleden var her Bal, jeg deeltog ikke deri, men blev hjemme og hørte paa min lille Fugls Triller. Her var megen Tale i Forveien mellem Damerne om dette Bal. Man frygtede for, at den russiske Fyrste skulde komme der med sin Forlovede Pepita, isaafald vare Damerne enige i strax at forlade Ballet. Imidlertid kom Fyren med samt Pepita, og Alle blev, Fyrstinder, Grevinder, Baronesser af alle Størrelser blev. Russeren skal selv fortælle, at han har leiet hende paa 3 Maaneder, hvorfor hun skal have 80 000 Gylden. I Morgen Aften skal jeg see hende dandse til Indtægt for de Fattige her. Derfor vil jeg først ende mit Brev i Morgen for at fortælle Dig Udfaldet heraf. Veiret har bestandigt været regnfuldt og ubehageligt, hvilket heller ikke bidrager til Curen heldige Virkning; jeg haaber imidlertid, at jeg dog i Hjemmet skal spore, at Reisen ikke har været forgjæves i Aar, saa lidt som i Fjor, hvor jeg ogsaa først senere mærkede dens styrkende Følger. Gid jeg maa kunne være Dig til Nytte i Vinter, saavel ved Theatret som uden for dette, min Villie er i al Fald god, og det er altid saameget. Jeg lider — som Du vist oftere har mærket af mine Breve — af en underlig Forsagthed, men som jeg haaber skal forsvinde i Hjemmet, naar Du kun vil være lidt god og overbærende imod mig. Jeg kunde jo gjerne blive her i 8 Dage endnu, og den gode Anthon har ogsaa flere Gange tilbudt mig at blive, men det er ligesom jeg slet ikke kan taale Slambadene i Aar, efter ethvert Slambad maa jeg gjøre flere Dages Pause, og det kunde das. 410let hænde, at hele Gevinsten af 8 Dages Ophold blev 1 Slambad, og det var for lidt for Offeret. Jeg haaber derfor, at den lille Landtur, som Du har lovet mig i Hjemmet med Dig, skal virke bedre paa mig end et forlænget Ophold her. Har Du imidlertid forandret Din Plan og hellere vil blive hjemme, skal jeg ogsaa finde mig heri. Nu længes jeg inderlig efter Dresden og Dit Brev der, gid det maa indeholde gode og venlige Ord.

Onsdag Aften.

Nu har jeg da været paa Comedie og seet Pepita dandse. Det er unægtelig et høist mærkeligt Syn, som man ikke saa let glemmer. Der er noget fuldkomment dæmonisk i denne Dands og hos Personens Udseende. Hun ligner en deilig Troid- Unge, og bevæger sig med en saadan Hurtighed, at det næsten er umuligt at følge hende i Flugten, eller at faae hende ret at see. Kikkerten kan man spare sig, thi man kan ikke dreie Haanden saa hurtig, som hun farer op og ned, frem og tilbage. Hun ligner i sin Flugt en Spyeflue, omtrent som den flyver, dandser hun. Noget saa vildt og forunderligt har jeg aldrig seet, det er, som om hun i Dandsens Raseri hvinede af Overmod, hæver sine Been i en saa forunderlig Høide, men saa hurtig, at man ikke veed, om man virkelig saae det eller ikke, kaster Skjørtet over Hovedet, som en Vild der er sluppet ud af et Buur. Alt dette var umuligt at tillade sig, hvis man ikke var saa smuk som hun. Det er et mærkeligt Ansigt, og nogle mageløse Øine, kort sagt det er et forunderligt Syn, som jeg dog er glad ved blev mig til Deel. Huset var propfuldt, hele den fine Verden var nærværende. Fremkaldelser og Blomsterkastning udeblev ikke. Dog Papiret tvinger mig til ikke at udmale alt dette videre.

God Nat, min kjære Ludvig! I Morgen staar jeg op Kl. 5 for at pakke ind og for at vende Franzensbad Ryggen og tage til Dresden, hvor jeg haaber at være Løverdags Eftermiddags. 411mellem 6 og 7. I Morgen Nat ligger vi i Plauen. Suhr og Bang kommer her i Morgen og følges med os. Disse tre Uger her har været lange og ikke gode, jeg er derfor glad ved at bryde op. God Nat! Lad venlige Tanker følge

Din
Hanne.

I dette Øieblik da jeg sidder her, er det et frygteligt Tordenveir. Regnen skyller ned, og det ene Lyn afløser det andet. Det er, som om Dæmonerne vare fremkaldte ved Pepitas Dands!